

Να απαντήσουμε στις ρατσιστικές κραυγές ενάντια στους πρόσφυγες

Του Θανάση Κούρκουλα

Στο Βόρειο Αιγαίο, οι δεξιές τοπικές αρχές προχώρησαν σε λουκέτο της τοπικής δραστηριότητας με αίτημα τη μεταφορά δεκάδων χιλιάδων προσφύγων από τα νησιά. Απαιτούν αποτελεσματική «ανάσχεση» των προσφυγικών αφίξεων. Το πώς θα γίνει αυτό αναλαμβάνει να το εξηγήσει καλύτερα ο «έγκριτος» Πορτοσάλτε στον ΣΚΑΙ υπονοώντας να πνίγονται στο Αιγαίο για να πάψουν να έρχονται. Οι αντιδραστικές κινητοποιήσεις στα νησιά απαιτούν επίσης τον «έλεγχο» των ΜΚΟ γιατί κάνουν λιγότερο χειρότερη τη φρίκη που ζουν οι πρόσφυγες με το αζημίωτο, χρηματοδοτούμενες από ευρωπαϊκά κονδύλια. Άρρητος στόχος τους είναι να γίνει ο βίος των προσφύγων όσο γίνεται πιο αβίωτος. Οι τοπάρχες της δεξιάς αρνούνται και τις νέες φυλακές της ΝΔ. Όχι από κάποιου είδους συμπόνια προς τους πρόσφυγες που θα φυλακιστούν εκεί ή ενάντια στην νέα επιδείνωση των συνθηκών «φιλοξενίας» τους στις κατά τόπους Μόριες, αλλά επειδή απλώς δεν ανέχονται τους πρόσφυγες. Θέλουν να τους εξαφανίσουν. Έκαναν λέει υπομονή για 5 μήνες (τόση περίοδο ανοχής έδωσαν στο Μητσοτάκη για να τους εξαφανίσει) αλλά οι αντοχές τους εξαντλήθηκαν.

Για την ακρίβεια ποτέ δεν είχαν κάποιου είδους ανοχή στους πρόσφυγες οι τοπικοί δεξιοί και ακροδεξιοί ιθύνοντες και παραγοντίσκοι. Όμως τουλάχιστο με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, πίστευαν στα παραμύθια της αντιπολίτευσης Μητσοτάκη, ότι δήθεν τους πρόσφυγες τους έφερνε ο ΣΥΡΙΖΑ που τους... συμπαθούσε. Και τώρα που ήρθαν στα πράγματα οι πλέον ορκισμένοι αντίπαλοι της προσφυγικής «απειλής» και του ΣΥΡΙΖΑ, δεν μπορούν να περιμένουν άλλο. Όμως οι τοπικοί δεξιοί και ακροδεξιοί ιθύνοντες και παραγοντίσκοι δεν τους θέλουν ούτε στην ενδοχώρα. Αντιδρούν στη μεταφορά των προσφύγων από τα νησιά,

διότι αυτό τους είχαν τάξει ως αντιπολίτευση. Δεν είναι αλληλέγγυοι με τους δεξιούς νησιώτες, νοιάζονται μόνο για τον... τόπο τους. Εξανίστανται με την κεντρική κυβέρνηση των Αθηνών που διανοήθηκε να τους στείλει στα μέρη τους. Κινητοποιούνται -σε μικρότερους είναι η αλήθεια αριθμούς απ' ό,τι στα νησιά- αλλά σχεδόν παντού: Στο Κιλκίς, στα Γιαννιτσά, στην Άρτα, στην Πεντέλη. Τάχα νοιάζονται για τις άθλιες συνθήκες στις οποίες θα μένουν οι πρόσφυγες και αρνούνται ανοιχτές ή κλειστές φυλακές. Κοινός παρονομαστής; Να πάνε αλλού, σε αυτούς να μην πατήσουν. Και η κυβέρνηση τις περισσότερες φορές ανασχεδιάζει. Τους πάει αλλού, μέχρι να βρει κάποιο χωράφι, στη μέση του πουθενά, όπου δεν θα υπάρξουν μεγάλες αντιδράσεις, όπου οι τοπικοί δεξιοί και ακροδεξιοί θα πιαστούν στον ύπνο, θα ανεχτούν να γίνουν αυτοί η «αποθήκη ψυχών», σύμφωνα με την έκφραση του συρμού. Και το βαρέλι δεν έχει πάτο...

0 κόσμος της αλληλεγγύης

Πραγματικά δεν θα έχει πάτο το βαρέλι αν δεν υπάρξει μαζική αντίσταση από την βουβή μάζα ανθρώπων που παρακολουθεί τα τεκταινόμενα. Τους αλληλέγγυους στους πρόσφυγες, τους αριστερούς και εν γένει δημοκρατικούς ανθρώπους που κατ' αρχάς νιώθουν αισθήματα αλληλεγγύης για τους κατατρεγμένους. Που καταλαβαίνουν πως οι πρόσφυγες γίνονται θύματα ρατσιστικής αντιμετώπισης από τα πάνω και από τα κάτω, αλλά δεν νιώθουν αρκετά δυνατοί να φωνάξουν τόσο δυνατά όσο οι ρατσιστές. Που παρακολουθούν στις τηλεοράσεις τους την πιο ενορχηστρωμένη επιχείρηση συκοφάντησης των προσφύγων νιώθοντας στις περισσότερες περιπτώσεις αδύναμοι να απαντήσουν. Ένα τμήμα από αυτούς τους ανθρώπους παρ' όλα αυτά αντιστέκεται: κάτοικοι στην Πεντέλη που διεκδικούν τη φιλοξενία των προσφύγων. Θεσσαλονικιοί που κινητοποιούνται ενάντια στα ρατσιστικά μπάρμπεκιου στα Διαβατά, ή μετά από ρατσιστικά μαχαιρώματα σε πρόσφυγες μαθητές. Συλλογικότητες στα Γιαννιτσά και αλλού που καταγγέλλουν τις ρατσιστικές κινητοποιήσεις. Κόσμος της

αλληλεγγύης στη Λέσβο που συλλέγει είδη πρώτης ανάγκης για τους πρόσφυγες που ξεπαγιάζουν και τους τα διανέμουν. Συλλογικότητες από την Κόρινθο και την Αθήνα που πραγματοποιούν επισκέψεις αλληλεγγύης στους πρόσφυγες στην Κόρινθο. Τέτοιος κόσμος υπάρχει παντού. Και είναι χρέος μας να τον βοηθήσουμε να εκφράσει την αλληλεγγύη του στους πρόσφυγες.

Οι πολιτικές δυνάμεις της αντιπολίτευσης αδυνατούν να αντιμετωπίσουν τη ρατσιστική κατρακύλα και να δώσουν διέξοδο στον κόσμο της αλληλεγγύης. Και πρώτα απ' όλα ο ΣΥΡΙΖΑ. Η αντιπολιτευτική κριτική του εξαντλείται σε ανάδειξη των αδιεξόδων της διαχείρισης της ΝΔ: Πως αναγκάστηκε να επανιδρύσει το Υπουργείο Μεταναστευτικής πολιτικής που είχε καταργήσει μετά την εκλογή της. Πως είναι δέσμια της αντιπροσφυγικής ιδεοληψίας της. Πως κάνει «αναποτελεσματική διαχείριση» του προσφυγικού. Σωστές εν γένει διαπιστώσεις, που όμως δεν απαντούν στις πραγματικές ανάγκες του αντιρατσιστικού αγώνα: Είναι μήπως λύση στο προσφυγικό δράμα και στα προβλήματα των τοπικών κοινωνιών στα νησιά η Μόρια των 5-10.000 προσφύγων της περιόδου του ΣΥΡΙΖΑ αντί για τους 20.000 της ΝΔ; Το Υπουργείο Μεταναστευτικής Πολιτικής που δεν υπήρχε είναι το πρόβλημα ή η πολιτική της εκάστοτε κυβέρνησης και εν προκειμένω η ρατσιστική πολιτική της ανάσχεσης των «ροών», του εγκλωβισμού των προσφύγων στα νησιά, η ίδια η συμφωνία ΕΕ-Ελλάδας-Τουρκίας που εγκαινιάστηκε επί ΣΥΡΙΖΑ; Ποιες έμπρακτες πρωτοβουλίες ανέλαβε ο ΣΥΡΙΖΑ για να υποκινήσει ένα κύμα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες; Πήγαν κεντρικά κλιμάκια του ΣΥΡΙΖΑ στην Μόρια να μοιράσουν πράγματα στους πρόσφυγες και να αναδείξουν το δράμα τους ή ποιεί την νήσσα για να αλιεύσει ξενοφοβικές ψήφους; Οι βουλευτές, οι πολιτευτές και οι δημοτικοί σύμβουλοι του ΣΥΡΙΖΑ στις περιοχές που κλιμακώνονται ρατσιστικές αντιδράσεις κάνουν κάτι για να συγκροτήσουν το αντίπαλο δέος ή κάνουν και αυτοί την πάπια; Στην πραγματικότητα ο ΣΥΡΙΖΑ παραμένει δέσμιος της δικής του διαχείρισης που ευθυγραμμίζεται με τις ευρωπαϊκές αντιπροσφυγικές πολιτικές, επιδιώκοντας να πείσει το ρατσιστικό διευθυντήριο των Βρυξελλών για κάποιου είδους

ανθρωπιστική διαχείριση της αποτροπής των προσφυγικών αφίξεων. Αδυνατεί να απαντήσει στη ρατσιστική επιχειρηματολογία της ΝΔ. Πρόκειται για μια άσφαιρη αντιπολίτευση που δεν είναι σε θέση να καλύψει ούτε τα πιο στοιχειώδη ερωτήματα του απλού κόσμου ο οποίος αφήνεται οδηγείται να ψάχνει απαντήσεις στην αναβίωση των ακροδεξιών τοπικών επιτροπών.

Το ΚΚΕ

Αν το ΚΚΕ είχε επιδείξει αντανakλαστικά άμεσης απάντησης στη ρατσιστική καμπάνια, τα πράγματα θα ήταν σίγουρα καλύτερα. Πρόκειται για κόμμα που στην προμετωπίδα του έχει τον αντι-ιμπεριαλισμό. Επιμένει στις αιτίες των πολέμων και της προσφυγιάς, αλλά η μαζική του δράση εξαντλείται σε γενικόλογες καταδίκες του ιμπεριαλισμού όταν έρχεται ο Πομπέο στην Ελλάδα. Στο μεσοδιάστημα μέχρι να σταματήσουν οι ιμπεριαλιστικοί πόλεμοι που παράγουν προσφυγιά, το επίκεντρο της πολιτικής του ΚΚΕ για το προσφυγικό, επικεντρώνεται στη διευκόλυνση των προσφύγων για να πάνε σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες αλλά όχι για να καλυτερέψουν οι συνθήκες διαβίωσής τους στην Ελλάδα. Στα νησιά κινητοποιείται μαζί με δεξιούς παράγοντες με στόχο την «αποσυμφόρησή» τους από τους πρόσφυγες, κλείνοντας τα μάτια στα ρατσιστικά κίνητρα και το ρατσιστικό πλαίσιο των διοργανωτών. Οι δυνάμεις του ΚΚΕ δεν έχουν κινητοποιηθεί για να καλωσορίσουν τους πρόσφυγες, κάνοντας συγκεκριμένες αντιπροτάσεις για ανθρώπινη φιλοξενία τους στις τοπικές κοινωνίες. Κατά τη διάρκεια των εξώσεων των καταλήψεων στέγης στην Αθήνα, οι δημοτικοί σύμβουλοι του ΚΚΕ συντάχθηκαν με την πάταξη των αναρχοαυτόνομων «θυλάκων» και δεν ανέδειξαν τη μεταφορά των προσφύγων από τις καταλήψεις στέγης σε άθλια στρατόπεδα όπως της Κορίνθου και σε απάνθρωπες συνθήκες. Στα εκπαιδευτικά σωματεία οι συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ αρνήθηκαν να συνυπογράψουν αιτήματα για να επιστρέψουν τα προσφυγόπουλα στα σχολεία του κέντρου της Αθήνας που φοιτούσαν πριν τις εξώσεις των οικογενειών τους από τις καταλήψεις. Παρ' ότι πολλοί

υποστηρικτές του κόμματος εκφράζουν κατά τόπους την αλληλεγγύη τους στους πρόσφυγες κατά μόνας, το ΚΚΕ αρνείται να οργανώσει πολιτικά την αλληλεγγύη του απλού κόσμου, θεωρώντας την... απολίτικη φιλανθρωπία.

Έμπρακτες πρωτοβουλίες

Για να στηριχτεί ο κόσμος της αλληλεγγύης και της αντίστασης απέναντι στον ρατσισμό, χρειάζονται έμπρακτες πρωτοβουλίες και πολιτικές απαντήσεις στις ρατσιστικές κραυγές. Δεν κινδυνεύουμε από τους πρόσφυγες αλλά από τις ρατσιστικές πολιτικές. Εκείνες είναι που δημιουργούν περιθωριοποίηση των προσφύγων σε άθλιες συνθήκες και όχι η αξιοπρεπής διαβίωση των προσφύγων στον αστικό ιστό. Είναι χρέος της κοινωνικής και πολιτικής αριστεράς να συγκροτήσουμε πρωτοβουλίες αλληλεγγύης και υποδοχής στους πρόσφυγες και τις οικογένειές τους, όσο και να απαντήσουμε ένα προς ένα τα ρατσιστικά επιχειρήματα. Να οργανώσουμε αντιρατσιστικές κινητοποιήσεις που να αντιπροτείνουν ανθρώπινη στέγαση και ένταξη στις τοπικές κοινωνίες. Κινητοποιήσεις όπως εκείνη της 21 Μάρτη ενάντια στο ρατσισμό, χρειάζεται να γίνουν η αφορμή τοπικής και κεντρικής κινητοποίησης απάντησης στη ρατσιστική υστερία. Να καταγγείλουμε τη συνεργασία των «καθωσπρέπει» δεξιών με τους ακροδεξιούς και τους φασίστες, αδυνατίζοντας και διασπώντας το ρατσιστικό μέτωπο. Να επιδιώξουμε την ευρύτερη δυνατή συσπείρωση δυνάμεων για ανοιχτά σύνορα-ανοιχτές πόλεις-κοινωνικά δικαιώματα στους πρόσφυγες. Να αναδείξουμε την αξία της ενότητας ντόπιων-προσφύγων-μεταναστών για καλύτερη ζωή για όλους, ενάντια στη λιτότητα και το ρατσισμό. Καλύτερα σχολεία και νοσοκομεία για όλους, στέγαση για κάθε άστεγο ντόπιο ή πρόσφυγα, αυτή είναι η απάντηση που καλυτερεύει τη ζωή όλων μας. Όχι η δημιουργία γκέτο για τους πρόσφυγες και η διάλυση του κοινωνικού κράτους που υπόσχεται η νεοφιλελεύθερη ρατσιστική δεξιά του Μητσοτάκη για όλους μας.